

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 10. juli 2023
(OR. en)

11545/1/23
REV 1

COPEN 244
DROIPEN 99
ENV 817
RELEX 852
JAI 976

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	7. juli 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	COM(2023) 419 final
Vedr.:	Henstilling med henblik på RÅDETS AFGØRELSE om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at deltage i forhandlingerne om en Europarådskonvention, der træder i stedet for og erstatter konventionen om strafferetlig beskyttelse af miljøet af 1998 (ETS nr. 172), og et udkast til forklarende rapport hertil

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 419 final.

Bilag: COM(2023) 419 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.7.2023
COM(2023) 419 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at deltage i forhandlingerne om en Europarådskonvention, der træder i stedet for og erstatter konventionen om strafferetlig beskyttelse af miljøet af 1998 (ETS nr. 172), og et udkast til forklarende rapport hertil

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Miljøkriminalitet og den betydelige skade, der forvoldes på miljøet og menneskers sundhed, er blevet et voksende problem for EU og resten af verden. Ifølge de seneste foreliggende skøn¹ anslås det årlige tab som følge af miljøkriminalitet at ligge på mellem 91 og 258 mia. USD. Det gør miljøkriminalitet til den fjerdestørste kriminelle aktivitet i verden efter narkotikahandel, menneskehandel og forfalskning. Miljøkriminaliteten vokser årligt med mellem 5 og 7 %. Forbrydelser som ulovlig skovrydning, vand-, luft- og jordforurening, handel med ozonnedbrydende stoffer, krybskytteri og andre lovovertrædelser forvolder stor skade på biodiversiteten, skader menneskers sundhed og ødelægger hele økosystemer. De globale virkninger af de deraf følgende skader og forringelser, som ofte involverer organiseret kriminalitet på tværs af grænserne, kræver en håndfast indsats, et stærkt internationalt samarbejde baseret på en fælles forståelse af kategorier af miljøkriminalitet, sanktioner og grænseoverskridende samarbejde.

- **Den Europæiske Unions direktiv om miljøkriminalitet**

EU har i løbet af de seneste årtier gradvist intensiveret sine bestræbelser på at regulere adfærd, der er til skade for miljøet. I dag er der i over 250 EU-retsakter, hovedsagelig direktiver, fastsat standarder og grænser for en række miljøsektorer. For at forbedre miljøbeskyttelsen yderligere forpligter direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet² ("direktivet om miljøkriminalitet") EU-medlemsstaterne til at kriminalisere de alvorligste overtrædelser af den sektorspecifikke miljølovgivning. Direktivet indeholder bl.a. bestemmelser om et fælles sæt EU-kategorier af miljøkriminalitet og kræver effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktioner over for fysiske og juridiske personer. Direktivet om miljøkriminalitet er inspireret og i betydelig grad påvirket af Europarådets konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet af 1998³.

Kommissionen evaluerede effektiviteten af direktivet om miljøkriminalitet og offentliggjorde resultaterne i oktober 2020⁴. På grundlag af disse resultater besluttede Kommissionen at forbedre den retlige ramme for bekæmpelse af miljøkriminalitet og vedtog den 15. december 2021 et forslag til et nyt EU-direktiv om miljøkriminalitet⁵. Med forslaget præciseres definitionerne af kategorier af miljøkriminalitet, og der føjes nye kategorier til direktivets anvendelsesområde for at sikre, at alvorlige lovovertrædelser, der begås forsætligt eller ved grov uagtsomhed, straffes på passende vis. Der indføres minimums- og maksimumsniveauer

¹ Ifølge Interpol og FN's Miljøprogram er miljøkriminalitet den fjerdestørste kriminelle aktivitet i verden med en vækst på mellem 5 og 7 % om året. UNEP-INTERPOL Rapid Response Assessment: The Rise of Environmental Crime, June 2016.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328).

³ Europarådet, konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet, ETS nr. 172, 4. november 1998, <https://www.ecolex.org/details/treaty/convention-on-the-protection-of-the-environment-through-criminal-law-tre-001292/>.

⁴ Commission staff working document, Evaluation of Directive 2008/99/EF of the European Parliament and of the Council of 19 November 2008 on the protection of the environment through criminal law (Environmental Crime Directive) (SWD(2020) 259 final of 28 October 2020 (part I, part II, executive summary).

⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om erstatning af direktiv 2008/99/EF (COM(2021) 851 final, 2021/0422 (COD)).

for sanktioner over for fysiske og juridiske personer, som også tager hensyn til virksomheders finansielle kapacitet, skærpende omstændigheder og yderligere sanktioner/foranstaltninger til fremme af effektiv og afskrækkende sanktionering. Forslaget har til formål at lette det grænseoverskridende samarbejde og indeholder en række bestemmelser, der skal styrke retshåndhævelseskæden, herunder forpligtelser for medlemsstaterne til at indberette statistiske data om straffesager på miljøområdet. Forslaget indeholder også bestemmelser om den berørte offentligheds og miljøforkæmperes rettigheder og rolle.

I december 2022 nåede EU's medlemsstater i Rådet for Den Europæiske Union frem til en generel indstilling. Europa-Parlamentet vedtog sin holdning i marts 2023⁶. Forhandlingerne med Europa-Parlamentet blev indledt i maj 2023 med henblik på at nå til politisk enighed inden udgangen af 2023.

- **Europarådets konvention om miljøkriminalitet**

Sideløbende med det igangværende arbejde om et nyt direktiv om miljøkriminalitet i Den Europæiske Union har Europarådet besluttet at erstatte sin konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet fra 1998⁷ ("konventionen fra 1998"). Konventionen fra 1998 var banebrydende lovgivning, idet den var det første internationale instrument, der indeholdt definitioner af de alvorligste miljøovertrædelser, der begås forsætligt eller uagtsomt, bestemmelser om jurisdiktion, sanktioner, konfiskationsforanstaltninger, genopretning af miljøet, virksomheders ansvar, samarbejde mellem parterne i konventionen og internationalt samarbejde, rettigheder for grupper, fonde og foreninger, der har til formål at beskytte miljøet, til at deltage i straffesager i henhold til national ret og rettigheder for grupper, der definerer strafbare handlinger, og som kræver effektive og afskrækkende sanktioner. En række af disse bestemmelser gav parterne fleksibilitet og krævede blot en erklæring — på et givent tidspunkt — til Europarådets generalsekretær om deres hensigt om at gennemføre en bestemmelse. Konventionen trådte imidlertid aldrig i kraft, da det nødvendige minimumsantal af ratifikationer eller tiltrædelser ikke blev nået.

Den 23. november 2022 blev det nye Ekspertudvalg vedrørende Strafferetlig Beskyttelse af Miljøet (PC-ENV) nedsat under Europarådets Ministerkomité's og Europarådets Strafferetskomité's (CDPC's) myndighed og betroet de formelle forhandlinger om en ny Europarådskonvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet, som skulle erstatte konventionen fra 1998, på grundlag af det mandat, som PC-ENV havde vedtaget⁸. I den nye konvention vil der også blive taget hensyn til en gennemførlighedsundersøgelse⁹, som blev forelagt i 2022, og som understregede hensigtsmæssigheden af en ny konvention på området.

Med hensyn til hensigtsmæssigheden af en ny konvention blev det konkluderet, at:

"Effektiviteten af bekæmpelsen af miljøkriminalitet, i alle dens dimensioner og navnlig på tværs af grænserne, afhænger også og bl.a. af et effektivt internationalt samarbejde mellem staterne. Et sådant samarbejde er afgørende for at sikre, at de relevante nationale myndigheder, der er involveret i forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet, taler samme sprog. Et nyt retligt instrument vil være en lejlighed til at fastsætte fælles regler for et sådant styrket internationalt samarbejde på grundlag af Europarådets eksisterende

⁶ www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2023-0087_DA.html.

⁷ Konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet, ETS nr. 172, vedtaget den 4. november 1998.

⁸ CM(2022)148-add2-final, 23. november 2022.

⁹ Feasibility Study on the Protection of the Environment through Criminal Law "CDPC(2021)9-Fin".

internationale instrumenter. (...) På grund af det store antal medlemslande (47 lande), der rækker ud over Europa, er dets indflydelse af en sådan art, at de instrumenter, det udarbejder, kan have betydelig indflydelse på tværs af grænserne i overensstemmelse med den grænseoverskridende karakter af den miljøudfordring, der skal løftes. Vedtagelsen af en ny konvention på området kan ud over dens meget symbolske dimension på den internationale scene sideløbende med andre (regionale) initiativer have en afsmittende virkning på nationalt plan og inspirere andre internationale instrumenter"

Med hensyn til forholdet til Den Europæiske Union konkluderede Europarådet i sin gennemførlighedsundersøgelse, at "i betragtning af de aktiviteter, som Den Europæiske Union udfører på området miljøkriminalitet, og navnlig (...) arbejdet med forslaget til et nyt EU-direktiv, vil det være afgørende at opretholde regelmæssig kontakt mellem de to organisationer og så vidt muligt koordinere deres indsats for at undgå uoverensstemmelser mellem på den ene side Den Europæiske Unions arbejde og på den anden side Europarådets arbejde på paneuropæisk plan. Dette bør lettes gennem regelmæssige udvekslinger mellem de to organisationers forskellige ekspertgrupper, udvalg og sekretariater."

Det første møde om forhandling af udkastet til konvention finder sted i Rådet den 16.-18. oktober 2023.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Det påtænkte anvendelsesområde for den nye konvention om miljøkriminalitet er i vid udstrækning omfattet af EU-retten, navnlig af det gældende direktiv om miljøkriminalitet og Kommissionens forslag til et nyt direktiv om miljøkriminalitet¹⁰. Deres mål og indhold overlapper i vid udstrækning Europarådets påtænkte, nye konvention om miljøkriminalitet¹¹. Begge drives frem og er inspireret af en voksende støtte og en global opmærksomhed på behovet for at beskytte miljøet.

Det er derfor nødvendigt, at Unionen i forhandlingerne sættes i stand til at bidrage til disse mål for at undgå uoverensstemmelser med hensyn til de juridiske definitioner, terminologien og forpligtelserne i henholdsvis konventionen og det nye direktiv om miljøkriminalitet. Det er vigtigt, at Unionen under forhandlingerne i Europarådet holder sig fremskridtene og udviklingen med hensyn til det foreslåede nye direktiv om miljøkriminalitet for øje og opretholder en tæt kontakt med EU-Rådets ansvarlige arbejdsgruppe.

Resultatet af forhandlingerne bør føre til sammenhængende bestemmelser om kategorier af miljøkriminalitet, herunder beskrivelse af overtrædelser, sanktioner, styrkelse af håndhævelseskæden, anerkendelse af borgernes og civilsamfundets rolle, processuelle og efterforskningsmæssige redskaber i EU-medlemsstaterne og de af Europarådets medlemslande, der ratificerer den nye konvention, og på dette grundlag lette det tværnationale samarbejde.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

¹⁰ Se fodnote 4.

¹¹ Se nærmere under afsnit 2 — Retsgrundlag.

I tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde tillægges Den Europæiske Union kompetence inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Ud over direktivet om miljøkriminalitet har Den Europæiske Union vedtaget et omfattende sæt retlige instrumenter til bekæmpelse af miljøkriminalitet samt andre former for kriminalitet. Følgende retlige instrumenter eller forslag indgår i den retlige ramme:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1673 af 23. oktober 2018 om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge¹²
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten¹³
- Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver¹⁴
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA¹⁵
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA¹⁶
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA¹⁷
- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008¹⁸ om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri), som i øjeblikket er ved at blive revideret¹⁹.

Desuden er der en omfattende EU-miljølovgivning, gældende eller under revision, som er omfattet af det nye direktiv om miljøkriminalitet som horisontalt instrument²⁰. EU's

¹² EUT L 284 af 12.11.2018, s. 22.

¹³ EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17.

¹⁴ COM(2022) 245 final.

¹⁵ EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138.

¹⁶ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

¹⁷ EUT L 315 af 14.11.2012.

¹⁸ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

¹⁹ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol (COM(2018) 368 final).

²⁰ Eksempler på disse instrumenter er: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 af 20. november 2013 om ophugning af skibe og om ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF (EUT L 330 af 10.12.2013, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EUT L 286 af 31.10.2009, s. 1) (der er igangværende forhandlinger, og en ny forordning om ozonnedbrydende stoffer forventes snart), forordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 195) (der er igangværende forhandlinger, og en ny forordning om fluorholdige drivhusgasser forventes snart), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1), Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af

miljølovgivning og direktivet om miljøkriminalitet interagerer med hinanden, for så vidt som definitionen af en strafbar handling i henhold til direktivet om miljøkriminalitet kræver ulovlig adfærd, dvs. en overtrædelse af forpligtelser som defineret i Unionens miljølovgivning. Derudover udgør ikkestrafferetlige sanktioner, der er defineret i Unionens miljølovgivning, og strafferetlige sanktioner tilsammen et integreret EU-sanktionssystem, der bidrager til at forfølge en effektiv gennemførelse af EU's politik til beskyttelse af miljøet; ikkestrafferetlige og strafferetlige sanktioner bør supplere og styrke hinanden i en gradueret og sammenhængende tilgang, der fastsætter EU-dækkende sanktionsregler i overensstemmelse med harmoniserede kriterier og standarder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Denne henstilling forelægges Rådet i henhold til artikel 218, stk. 3 og 4, i TEUF med henblik på bemyndigelse til at forhandle om revisionen af Europarådets konvention om miljøkriminalitet på Den Europæiske Unions vegne, udstikkelse af forhandlingsdirektiver og udpegelse af Kommissionen som forhandler.

I henhold til artikel 3, stk. 2, i TEUF har Unionen enekompetence "til at indgå internationale aftaler (...) for så vidt de kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde." EU-Domstolen har navnlig præciseret, at en "konstatering af, at der foreligger en sådan risiko [for at internationale forpligtelser berører eller ændrer EU-regler], ikke forudsætter, at det område, som den internationale aftale omfatter, og det, som er omfattet af EU-lovgivningen, er fuldstændigt sammenfaldende", men at "rækkevidden af de fælles EU-regler kan berøres eller ændres af sådanne forpligtelser, når de omfattes af et område, der allerede i vid udstrækning er reguleret af sådanne regler."²¹

I analysen af Unionens kompetence skal der tages hensyn til de områder, der er omfattet af EU-reglerne og af bestemmelserne i den påtænkte aftale, deres forventede fremtidige udvikling samt arten og indholdet af disse regler og bestemmelser med henblik på at afgøre, om den påtænkte aftale kan underminere en ensartet og sammenhængende anvendelse af EU-reglerne og den korrekte funktion af den ordening, som de indfører.

Ovennævnte EU-retlige instrumenter, navnlig direktivet om miljøkriminalitet sammenholdt med den lovgivning, som der deri henvises til, udgør et område, der i vid udstrækning er omfattet af EU-retten, og som risikerer at blive berørt eller for så vidt angår anvendelsesområdet ændret af den nye konvention om miljøkriminalitet, og hvorpå Unionen derfor har ekstern enekompetence på grundlag af artikel 3, stk. 2, i TEUF som fortolket af EU-Domstolen.

For det første vil der være et overlap mellem den nye konvention og det nye direktiv om miljøkriminalitet. Den nye konvention vil nøje afspejle strukturen af og anvendelsesområdet for et nyt direktiv om miljøkriminalitet. Begge vil omfatte bestemmelser vedrørende formål og anvendelsesområde, terminologi og definitioner, væsentlige strafbare handlinger, ansvar og sanktioner for så vidt angår personer, processuelle rettigheder og processuelt samarbejde, forebyggende foranstaltninger og civilsamfundets deltagelse.

19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

²¹ Sag C-114/12, Kommissionen mod Rådet, ECLI: ECLI:EU:C:2014:2151, præmis 69-70.

For det andet vil der, hvis medlemsstaterne bliver parter i den påtænkte konvention, være en risiko for, at en ensartet og konsekvent anvendelse af EU's fælles regler undermineres.

Unionen skal f.eks. sikre, at definitionerne af kategorier af miljøkriminalitet i konventionen i videst muligt omfang er forenelige med direktivet om miljøkriminalitet, da medlemsstaternes strafferet ikke må indeholde modstridende definitioner vedrørende en specifik kriminalitetskategori. Det skal også sikres, at den juridiske teknik, der anvendes til at definere miljøovertrædelser i konventionen, ikke er i strid med den teknik, der anvendes i direktivet om miljøkriminalitet. Enhver ny tilgang i konventionen til at definere strafbare handlinger anderledes end i EU-retten kan foregribe eller begrænse en videre udvikling af EU-retten i denne henseende. Hvis direktivet om miljøkriminalitet ikke omfatter en kriminalitetskategori, der er defineret i konventionen, kan dette ikke desto mindre påvirke EU-retten. F.eks. reguleres ulovligt fiskeri og sanktioner herfor inden for rammerne af EU's fiskeripolitik²². En ændring af anvendelsesområdet for miljøkriminalitet eller definitionen af nye strafbare handlinger vil således på horisontal vis kunne påvirke anvendelsesområdet for de fælles EU-regler på det pågældende område.

Der er også risiko for, at de udtryk, der anvendes i konventionen, vil have en anden betydning og dermed påvirke anvendelsen af lignende udtryk i EU-retten. Dette kan f.eks. vedrøre etablerede juridiske standardudtryk såsom juridiske personer, juridiske personers ansvar og strafferetlig jurisdiktion.

Ud fra et systematisk synspunkt supplerer bestemmelserne om sanktioner og accessoriske sanktioner og foranstaltningerne i det nye direktiv om miljøkriminalitet og de eksisterende sanktionsbestemmelser i EU's miljølovgivning hinanden. De bidrager således til et sammenhængende EU-sanktionssystem for så vidt angår miljøovertrædelser. Bestemmelserne om sanktioner i den nye konvention og EU's sanktionssystem bør være forenelige for ikke at hindre videreudvikling.

Unionen bør også sikre, at konventionens regler om forebyggelse og styrkelsen af den strafferetlige retshåndhævelseskæde ikke er i modstrid med lignende forpligtelser i direktivet om miljøkriminalitet, hvilket ville kunne underminere effektiviteten og gennemførelsen af EU-reglerne i denne henseende.

Forskellige krav i konventionen og i direktivet om miljøkriminalitet om indsamling af statistiske data vedrørende miljøstraffesager ville kunne komplicere den tekniske og administrative arbejdsgang i EU og underminere effektiviteten af de relevante regler i direktivet om miljøkriminalitet.

Processuelle minimumsregler vedrørende ofres rettigheder, rettigheder for vidner og personer, der samarbejder med retsvæsnet, samt NGO'ers og civilsamfundets processuelle rettigheder i straffesager er omfattet af EU-retten, som afspejler EU-medlemsstaternes nuværende konsensusniveau. Reglerne i konventionerne ville kunne foregribe og hindre en fremtidig videreudvikling af EU-retten i denne henseende.

På grundlag af denne analyse konkluderes det, at den påtænkte, nye konvention kan påvirke eller ændre anvendelsesområdet for EU's fælles regler.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Ikke relevant

²² Se fodnote 18 og 19.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette initiativ går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de relevante politiske mål. Unionen har allerede udøvet sin kompetence på internt plan på dette område gennem vedtagelsen af direktiv 2008/99/EF om bekæmpelse af miljøkriminalitet og forslaget til et nyt direktiv, der skal erstatte direktiv 2008/99/EF. Der bør derfor anlægges en fælles EU-tilgang i forhandlingerne for at undgå uoverensstemmelser mellem konventionen på Europarådsniveau og EU-retten.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant

- **Høringer af interessenter**

Ikke relevant

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har taget hensyn til de synspunkter, som medlemsstaternes eksperter gav udtryk for under drøftelserne i Rådets relevante arbejdsgrupper i forbindelse med forberedelsen af forhandlingerne.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant

- **Målrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant

- **Grundlæggende rettigheder**

Der skal tages hensyn til en række grundlæggende rettigheder og friheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), under forhandlingerne om revisionen af konventionen, blandt andet retten til et højt miljøbeskyttelsesniveau og forbedring af miljøkvaliteten (chartrets artikel 37), beskyttelse af personoplysninger, ytrings- og informationsfrihed, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol (chartrets artikel 47), uskyldsformodning og retten til et forsvar (chartrets artikel 48), legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf (chartrets artikel 49) og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse (chartrets artikel 50 — ne bis in idem-princippet). Da deltagelsen i forhandlingerne på Den Europæiske Unions vegne ikke bør gå ud over beskyttelsesniveauet for de grundlæggende rettigheder i Unionen, foreslås det med dette initiativ at tilstræbe et højt niveau for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Der er ingen virkninger for EU's budget.

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på Den Europæiske Unions vegne at deltage i forhandlingerne om en Europarådskonvention, der træder i stedet for og erstatter konventionen om strafferetlig beskyttelse af miljøet af 1998 (ETS nr. 172), og et udkast til forklarende rapport hertil

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 218, stk. 3 og 4,

under henvisning til henstilling fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 23. november 2022 gav Europarådets Ministerkomité Ekspertudvalget vedrørende Strafferetlig Beskyttelse af Miljøet mandat til at udarbejde en ny konvention, der træder i stedet for og erstatter konventionen om strafferetlig beskyttelse af miljøet af 1998 (ETS nr. 172), senest den 30. juni 2024.
- (2) Den påtænkte konvention vil sandsynligvis omfatte fælles regler vedrørende formål og anvendelsesområde, terminologi og definitioner, væsentlige strafbare handlinger, ansvarlige personer og sanktioner, proceduremæssige rettigheder og proceduremæssigt samarbejde, forebyggende foranstaltninger og civilsamfundets deltagelse. Indholdet af og anvendelsesområdet for den påtænkte konvention falder ind under et område, der i vid udstrækning er omfattet af EU-retten²³, og som der derfor er risiko for, at den nye konvention vil berøre eller ændre rækkevidden af, jf. artikel 3, stk. 2, i TEUF.
- (3) Unionen bør derfor deltage i forhandlingerne om en ny Europarådskonvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen bemyndiges herved til på Unionens vegne at føre forhandlinger om den nye konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet, der træder i stedet for og erstatter Europarådets konvention om strafferetlig beskyttelse af miljøet af 1998.

Artikel 2

Forhandlingsdirektiverne er anført i bilaget.

Artikel 3

Forhandlingerne føres i samråd med [*navnet på det særlige udvalg indsættes af Rådet*].

²³ Navnlig direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet og forslaget til et nyt direktiv, som skal erstatte det (COM(2021) 851 final, 2021/0422 (COD)).

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*